

РЕШЕНИЕ

№ 30

гр. Разград, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Валентина П. Д.а

при участието на секретаря М. В. Найденов
като разгледа докладваното от Валентина П. Д.а Гражданско дело №
20233300100165 по описа за 2023 година

За да се произнесе съобрази следното:

Производството е образувано по искова молба, подадена от Б. Х. Б., чрез пълномощник адв. Д. С. от АК-София, с която против ответника Застрахователно дружество „Евроинс“ АД, с ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43 са предявени обективно съединени искове с правно основание чл. 432 от КЗ, вр. чл. 45 от ЗЗД, вр. чл. 86 от ЗЗД за осъждането на ответното застрахователно дружество да заплати на ищеца сумата от 100 000 лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди – болки и страдания, вследствие на причинени телесни увреждания, подробно описани, настъпили при твърдяно от ищеца ПТП, на 30.12.2020г., около 9:00 часа, в гр. Исперих, ул. „Ахинора“, в обект „Нов Логистичен Център“ по вина на Е. В. Х. - водач на мотоцикар „Heli CPCD35“, с рама № 030351S5603, който е бил застрахован при ответника, ведно със законната лихва, считано от деня на деликта /30.12.2020г./ до окончателно изплащане на задължението. Претендира се и заплащането на сумата в размер на 4525,60 лева, представляваща претърпени имуществени вреди, като върху тази сума също се претендира законна лихва, считано от датата на увреждането. С исковата молба е направено искане за присъждане на направените разноски по делото, включително и адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2 от ЗАдв.

В обстоятелствената част на исковата молба са изложени твърдения, че на 30.12.2020 г., около 09:00 часа, в гр. Исперих, ул. „Ахинора“, в обект „Нов Логистичен Център“ е настъпило ПТП между мотоцикар „HELI CPCD35“ с рама № 030351S5603, управляван от Е. В. Х. и него, ищеца по делото Б. Б., като В. Х., нарушил правилата на ЗДвП и ЗБУТ, като при движение на заден ход ударил намиращия се зад него Б. Б., при което пострадал десният крак на ищеца.

За процесното ПТП било образувано наказателно производство, което приключило с Решение № 27 от 03.06.2022 г., постановено по АНД № 260/2021 г. по описа на Районен съд - Исперих, потвърдено с Решение № 100/23.11.2022 г., постановено по ВАНД № 260/2022 г. по описа на Окръжен съд – Разград, с което Е. В. Х. е признат за ВИНОВЕН в извършването на престъпление по чл. 134, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 129, ал. 1 от НК, за което му е наложено наказание по реда на чл. 78а от НК.

В резултат на пътния инцидент ищецът е откаран и приет по спешност в УМБАЛ „Канев“ АД гр. Русе, където се установило, че ищецът е с открита фрактура от III степен на дясна подбедрица. По време на първичния преглед са установени кървяща рана на десния крак, невъзможна функция на крайника и патологична подвижност в средна трета на подбедрицата. Същият е опериран по

спешност, като е поставен външен фиксатор на подбедрицата. Глезенната става примостена е с допълнителен струт и два костни винта съответно в първа и пета метатарзални кости на стъпалото. В последствие раната многократно е обработвана в операционна, като се е наложило отстраняване на девитализирани и некротизирани тъкани и на външни тела. Ищецът е изписан на 07.01.2021 година с наличие на външен фиксатор на фрактурата на подбедрицата, ограничени движения на дясна колянна и дясма глезенна става и оформен кожен дефект, поради което е насочен към пластично възстановяване.

По-късно състоянието на ищеца отново се влошило, поради което същият отново бил приет по спешност на 17.05.2021 година с оток и зачервяване около шпилките на фиксатора. По оперативен път бил премахнат фиксаторът, антибиотичните натоварени перли и е поставена гипсова имобилизация. На 26.07.2021 година той бил приет в болница поради загняване на раната. Извършена е операционна намеса за премахване на гнойните фистули в областта на дясната подбедрица, както и на 30.08.2021 година ищецът е приет в болница поради продължаващи болки в областта на подбедрицата. След извършени изследвания е установена псевдоартроза на дясна тибия. Наложил се оперативна намеса, като на 03.09.2021 година и извършена поредна операция за прерязване на костта и почистване на същата, като отново е поставена външна фиксация. На 08.11.2021 година ищецът е постъпил в болница за премахване на външния фиксатор и за оперативно поставяне на метална остиосинтеза на костта.

С решение на ТЕЛК на ищеца е определена 75% трайно намалена работоспособност със срок от две години (до 01.04.2024 г.)

Поради влошаване на състоянието на ищеца, същият е приет отново за лечение на 24.01.2023 година, поради появата на фистули в дисталната част на подбедрицата, отделящи гнойни секрети. Извършена е фасциотомия и ексцизии на фистулните отвори.

Ищецът навежда твърдения, че инцидентът му е причинил изключително силни физически болки и тежка емоционална травма. Испитвал е страх от възможността да се наложи ампутация на наранения крайник. Твърди, че претърпените фрактури са доВ. до продължителен болков синдром, особено интензивен и към настоящия момент, предвид многобройните извършени операции. Не бил в състояние да се обслужва сам, поради което се нуждаел от денонощни грижи. Към настоящия момент ищецът все още изпитва болки при натоварване и ограничен обем на движението в крайника, както и са налице множество оперативни белези. Продължителността на лечението, в следствие на причинените му телесни увреждания го лишават от възможността да води нормален и пълноценен начин на живот, като не са налице прогнози за пълното му възстановяване. Инцидентът е оказал тежко въздействие върху неговото емоционално и психическо състояние.

Поддържа, че във връзка с лечението е направил разходи за закупуване на имплант, медицински услуги и болничен престой в общ размер на 4525.60 (лева, които представляват имуществени вреди.

Твърди се, че мотоциклът марка „HELI CPCD35“, с рама № 030351S5603, който бил причинил процесното ПТП бил застрахован в ответното застрахователно дружество със застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, с полица № BG/07/120003406919, валидна от 14.12.2020 г. до 13.12.2021 г.

Излага също, че ответното застрахователно дружество било поканено да му заплати обезщетение за претърпените от него имуществени и неимуществени вреди, за което същият получил отказ с Уведомление № 127-103/4/31.05.2022 г., като застрахователното дружество се е мотивирало, че процесният инцидент представлява трудова злополука и не се дължи обезщетение по сключената застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

С поправена искова молба, по указание на съда, ищецът уточнява претенцията си за неимуществени вреди и твърди, че инцидентът е признат за трудова злополука с Разпореждане № 7/26.02.2021 г. на НОИ, ТД – Разград.

Съдът е намерил така депозираната искова молба, ведно с поправените такива за допустими и редовни, поради което препис от същите заедно с приложенията е изпратил на ответника за отговор.

В срока за отговор е постъпил такъв от процесуалния представител на ответното дружество юрисконсулт Й. С..

В него на първо място се заявява, че предявеният пред Окръжен съд – Разград е допустим.

По същество се поддържа становище за неоснователност на предявените искове по основание и размер, поради което същите следва да бъдат отхвърлени.

С отговора на исковата молба ответникът не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ № BG/07/120003406919, валидна от 14.12.2020 г. до 13.12.2021 г., по отношение на мотокар “HELI CPCD35, с рама № 030351S5603.

Ответникът не оспорва, че ищецът е отправил покана за изплащане на застрахователно обезщетение, за което е образувана щета № 1500120680, по която е отказано плащане.

Оспорва на първо място, че процесният инцидент представлява пътно транспортно произшествие по смисъла на ЗДвП. Счита, че инцидентът не попада в обхвата на чл. 477, ал. 1 от КЗ и в този смисъл не представлява покрит риск по застраховка „Гражданска отговорност“.

На следващо място се оспорва механизмът на произшествието. Твърди се, че водачът на мотокара няма вина за инцидента и не е допуснал нарушение на правилата за движение или други такива. Не са налице действия или бездействия от страна на водача на мотокара, които да са доВ. до злополуката. Същият не е можел да предвиди и предотврати общественоопасните последици, доколкото събитието е настъпило при движение на машината на заден ход. Водачът не е имал обективна възможност да възприеме пострадалия, нито да спре и да предотврати удара. Сочи, че причината за инцидента са единствено действията на ищеца, който е проявил невнимание и е застанал в обсега на работното поле на машината.

В условията на евентуалност се прави възражение за съпричиняване от страна на пострадалия за настъпване на вредоносния резултат. Твърди се, че той сам се е поставил в опасност и е създал предпоставки за инцидента. Намира, че приносът му следва да бъде определен на не по-малко от 90%, с който процент евентуално да се намали обезщетението.

Оспорва се размерът на претендираните неимуществени вреди, поради прекомерната им завишеност. Оспорва се твърдението на ищеца за продължаващи болки и ограничени движения в наранения крайник. Сочи се, че липсват доказателства за психическата и емоционалната травма на ищеца, поради което оспорва въобще да е налице такава.

Оспорва се акцесроната претенция за лихва за забава от датата на инцидента. Счита, че такава евентуално се дължи от изтичане на рекламационните срокове, в настоящия случай от отказа на застрахователя за изплащане на обезщетение на 31.05.2022 година.

Заявена е претенция за разноски, включително юрисконсултско възнаграждение.

За да се произнесе по претенцията и направените от ответната страна възражения, съдът съобщи от фактическа страна следното:

Установява се безспорно по делото, че към датата на сочения в исковата молба инцидент, 30.12.2020г. и понастоящем ищецът работи по ТПО в „Хан Аспарух“ АД, гр.Исперих на длъжност „Специалист графичен дизайн“, като със заповед на изпълнителния директор на дружеството от 14.12.2020г. му било възложено на датите 29.12. и 30.12.2020г., заедно със св.С. Н. да извършат инвентаризация на готова продукция в обект „Нов Логистичен Център“, открити складови площи, като с тях на място бил и мотокариста, св. Е. Х., който управлявал мотокар „HELI CPCD35“ с рама № 030351S5603, застрахован при ответника, с който пренасял проверените от ищеца Б. и св.Н. палети.

Видно от приложените по делото АНД №260/2021г. по описа на ИРС и ВАНД №260/2022г.на РОС, с решение на ИРС от 03.06.2022г., потвърдено от въззивната инстанция и влязло в сила на 23.11.2022г. обвиняемите по посоченото дело М. Ж. Н., С. К. Н. и Е. В. Х., тримата служители на „Хан Аспарух“ АД са признати за виновни в това, че на 30.12.2020г. в гр.Исперих, обл.Разградска, в „Нов Логистичен център“ на „Хан Аспарух“ АД-гр.Исперих, находящ се в гр.Исперих, ул.“Ахинора“, ПИ № 029099, ЕКАТЕ 32874, местност „Коджа Екинлик“, при условията на независимо съпричинителство, обвиняемият М. Н. в качеството си на мениджър логистика КАІ Group, назначен с Трудов договор № 154/19.10.2017г. на длъжност „Началник отдел „Логистика““ в „Хан Омуртаг“ АД-гр.Шумен, обвиняемата С. Н. в качеството си на Началник смяна Логистичен център, назначена с Трудов договор № 54/30.06.2017 г. на длъжност „Магазинер - СГП“ в „Хан Аспарух“ АД, а обвиняемият Е. Х. в качеството си на водач на мотокар,

назначен с Трудов договор № 38/15.07.2016г. на длъжност „Водач на мотокар“ в „Хан Аспарух“ АД, поради немарливо изпълнение на занятие и правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност – управление на мотокар „Хели 35“ с №64 от Е. Х., като всеки от тримата е нарушил различни правила и норми на КТ, ЗБУТ, подробно описани, а Е. Х. и на Наредба № 7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места при използване на работното оборудване и Наредба № 10 от 07.12.2004г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при работа с електрокари и мотокари, Наредба № 12 за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при извършване на товаро-разтоварни работи и по непредпазливост тримата обвиняеми са причинили на Б. Х. Б. от гр.Исперих, работещ в същото дружество средна телесна повреда, изразяваща се в: 1.Открито, замърсено счупване на костите на дясна подбедрица, наложило метална остеосинтеза и многократни хирургични обработки., 2.Гнойно възпаление (флегмон) на меките тъкани, на дясна подбедрица и дясно ходило, наложило хирургични интервенции. Оформяне на кожен дефект на дясна подбедрица, наложил свободна автопластика на кожа, доВ. до трайно затруднение на движенията на десен долен крайник за срок повече от тридесет дни престъпление по чл.134, ал.1, т.2 във вр. с чл.129, ал.1 от НК, като и тримата са освободени от наказателна отговорност на осн.чл.78а от НК и им е наложено адм.наказание „глоба“ в съответен размер.

Няма спор по делото и предвид представеното от ищеца Разпореждане №7/26.02.2021г.,на ТП на НОИ, гр.Разград че станалата с него злополука на 30.12.2020г., във връзка с която е водено наказателното производство, завършило с акт, представляващ влязла в сила присъда е обявена за трудова злополука на осн.чл.55 и сл. от Кодекса за социално осигуряване.

Вещото лице по назначената и приета по делото СМЕ е установило, че получената при ищеца травма от мотокар на 30.12.2020 г.представлява открита многофрагментарна фрактура на дясна подбедрица. Приет и опериран по спешност в Клиника по ОТ към МБАЛ „Канев" Русе - направена метална синтеза с външен фиксатор. Впоследствие многократно лекуван и опериран стационарно поради чести супурации, извършена некректомия в областта на дясна подбедрица. През м. 11.2021 год. отстранен външния фиксатор. Направена остеосинтеза с титаниев заключващ интрамедуларен тибиален пирон, проксимално и дистално с по два заключващи се винта.

При извършения личен преглед по отношение ортопедичния му статус посочва, че крайниците на ищеца са без отоци по подбедриците, с отслабени пулсации на периферните артерии на десен долен крайник. Силно ограничени движения в дясна глезенна става. Наличие на множество оперативни цикатрикси в областта на дясна подбедрица. Наличие на остеомиелитни фисули - слабо секретирани в момента. Придвижва се с помощно средство.Бил и продължава да бъде на лечение с антибиотици.

Заключва, че изключително силните физически болки и страданията, тежката емоционална травма и неудобствата са започнали към момента на получаване на травмата и не са отминали и към настоящия момент.Характера на уврежданията и негативните последици от тях водят до изразено влошаване качеството на живот на ищеца, като не могат да се изключат последващи негативни последици, при невъзможност за пълно възстановяване.По отношение на представените с исковата молба фактури заключава ,че всички суми в тях са заплатени във връзка с настъпилия инцидент.

Вещото лице по назначената съдебно-техническа експертиза заключава ,че в случай, че мотокариста е бил предупреден за преместването на местоположението на пострадалия, той би могъл да промени траекторията си на движение, като измести криволинейната траектория на заден ход в дясната част на алеята, а в лявата част след „тунела" да се движи праволинейно назад, като по този начин водача, освен видимост към пострадалия, би избегнал навлизането му в работната зона и пресичане на траекториите на движение на мотокара и пострадалия.

Вещото лице е посочило и механизма на инцидента, настъпил на 30.12.2022г., както и мястото на удара между мотокара , управляван от св. Е. Х., като посочва ,че същият е настъпил на разстояние 2,1 метра вдясно от палетите в лявата част на алеята и на 1 метър преди петното с тъмно-червен цвят, описано в протокола за оглед на произшествието.Определило е и скоростта на мотокара към момента на удара В порядъка на 5 км/час и опасна зона за спиране 1,97 метра.В заключение поддържа, че непосредствено преди удара водача на мотокара е извършил следните маневри: преди удара е завивал наляво на заден ход от тунела към лявата част на алеята, като мотокара е изминал разстояние на заден ход 3 метра в ляв завой и 1 метър в прав участък до

момента на удара, след удара е продължил на заден ход 1 метър, след което е потеглил напред и е спрял на 1,50 метра след мястото на удара. Мотокара е издавал силен шум, поради това, че се задвижва с двигател с вътрешно горене, а при движение на заден ход се е чувал силен предупредителен звук и се задействали предупредителни светлини, разположени върху покрива на кабината. Ударът за пострадалия е бил предотвратим в следните случаи, че мотокариста при движение на заден ход е следил непрекъснато пътя зад мотокара в цялата му работна зона и съответно пострадалия не е навлизал в работната зона зад мотокара без да предупреди водача на мотокара, както това е станало в случая.

По делото е безспорно установено, че към датата на инцидента, 30.12.2020г. е било налице валидно застрахователно правоотношение между застрахователното дружество – ответник и собственика на мотокара „HELI CPCD35“, с рама № 030351S5603, със застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, с полица № BG/07/120003406919, валидна от 14.12.2020 г. до 13.12.2021 г.

Предвид изложеното по-горе от фактическа страна, окръжният съд направи следните правни изводи:

Според нормата на чл. 477, ал. 1 от КЗ обект на застраховане по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е гражданската отговорност на застрахованите физически и юридически лица за причинените от тях на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването и/или използването на моторни превозни средства, за които застрахованите отговарят съгласно българското законодателство или законодателството на държавата, в която е настъпила вредата. От разпоредбата на чл. 493 от КЗ следва извод, че обект на застраховане е отговорността на застрахованите лице обусловена от текстовете на гражданския закон и по точно от тези на чл. 45 - 54 от ЗЗД, каквато отговорност ищецът явно счита, че е налице, предвид на заявеното в исковата молба настъпило ПТП по вина на мотокарист, управлявал мотокар, собственост на „Хан Аспарух“ АД, дружество с което в ТПО са както ищеца, така и мотокариста, както към датата на инцидента, 30.12.2020г., така и понастоящем.

От събраните по делото доказателства безспорно се установи, че от страна на „Хан Аспарух“ АД, гр. Исперих са издадени всички изискуеми документи по Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злоупотреки и на база същите и проведеното разследване на основание чл. 12 от наредбата е издадено Разпореждане № №7/26.02.2021г., на ТП на НОИ, гр. Разград, с което инцидента с ищеца на 30.12.2020г., при който му е причинена средна телесна повреда е приет за трудова злоупотрека на основание чл. 55 и сл. от КСО.

При наличие на трудова злоупотрека, каквато безспорно се явява тази, претърпяна от ищеца Б. правата на пострадалия работник за претърпените от това неимуществени вреди подлежат на уреждане по реда на чл. 200 и сл. от КТ, т.е. със специална трудовоправна отговорност, която е различна от общата гражданска отговорност, уредена в разпоредбите на чл. 45 - 54 от ЗЗД и явяваща се обект на застраховане по задължителната застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите".

На следващо място при така установения по делото механизъм на злоупотуката, вследствие на която на ищеца е причинено увреждане, представляващо средна телесна повреда, следва извода, че не е налице и твърдяното с исковата молба пътно-транспортно произшествие по смисъла на § 6, т. 30 от ДР на ЗДвП. Пътно-транспортно произшествие по смисъла на посочената законова разпоредба е събитие, възникнало в процеса на движение на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети. В този смисъл съдът съобрази и постановеното Решение от 28.11.2017 г. на СЕО по дело С514/16 с предмет преюдициално запитване за тълкуване на член 3, параграф 1 от Директива 72/166/ЕИО на Съвета от 24.04.1972 г. относно сближаване на законодателствата на държавите членки, относно застраховката "Гражданска отговорност" при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка. В същото се приема че съдържащото се в тази разпоредба понятие "използване на превозни средства" не обхваща случая, в който селскостопански трактор е участвал в произшествие и основната му функция към момента на настъпване на това произшествие не е била да служи като средство за транспорт, а да генерира, като работна машина, двигателна сила. Съгласно разпоредбата на чл. 633 от ГПК, решението на Съда на Европейските общности, постановено по преюдициално запитване е задължително за съда.

В този смисъл предявеният иск за обезвреда на неимуществени и имуществени вреди и следва да бъде отхвърлен като неоснователен, именно поради това, че инцидентът довел до твърдените увреждания е признат за трудова злополука, поради което обезщетяването на вредите е по реда на чл. 200 от КТ, а не по общия ред на прекия иск срещу застрахователя по застраховка "ГО" на автомобилистите и инцидентът от 30.12.2020г., при който е увреден ищеца не представлява ПТП по смисъла на § 6, т. 30 от ДР на ЗДвП.

Ето защо предявеният иск за обезвреда на неимуществени и имуществени вреди и следва да бъде отхвърлен като неоснователен, именно поради това, че инцидентът довел до твърдените увреждания е признат за трудова злополука, поради което обезщетяването на вредите е по реда на чл. 200 от КТ, а не по общия ред на прекия иск срещу застрахователя по застраховка "ГО" на автомобилистите.

В този смисъл съдът не споделя тезата на ищеца, изразена чрез неговия процесуален представител, че е пострадал при ПТП, което се явява и основание за ангажиране отговорността на ответното дружество на осн.чл.432 от КЗ и възприема възраженията на ответника, заявени с отговора на исковата молба.

С оглед на горните съображения от правна страна съдът не обсъжда гласните доказателства по делото, които биха имали значение при различен изход на правния спор.

По разноските:

При отхвърляне на ищцовата претенция разноски ще се дължат в полза на ответната страна, съгласно представен списък по чл.80 от ГПК. Ответникът претендира юрисконсулско възнаграждение по преценка на съда и реално сторени разноски в размер на 440 лв., заплатено възнаграждение за вещо лице и депозит за свидетел.

Юрисконсулското възнаграждение следва да бъде присъдено при съблюдаване на разпоредбите на чл. 37 от ЗПП и чл. 25, ал. 1 и 2 от Наредбата за заплащане на правната помощ и заявления от ищеца интерес и съдът го определя в размер на 300 лв. В този смисъл общо в тежест на ищеца и в полза на ответника следва да бъдат присъдени общо 740 лева

Воден от изложеното, Разградският окръжен съд,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни ИСКОВЕТЕ, предявени от Б. Х. Б. от гр.Исперих, ЕГН *****, чрез пълномощник адв. Д. С. от АК-София, против ответника Застрахователно дружество „Евроинс“ АД, с ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43 за заплащане на правно основание чл. 432 от КЗ, вр. чл. 45 от ЗЗД, вр. чл. 86 от ЗЗД от страна на ответното дружество на сумите : 100 000 лева, обезщетение за причинени неимуществени вреди – болки и страдания, вследствие на причинени телесни увреждания, подробно описани, настъпили при ПТП, настъпило на 30.12.2020г., около 9:00 часа, в гр. Исперих, ул. „Ахинора“, в обект „Нов Логистичен Център“ по вина на Е. В. Х. - водач на мотокар „Heli CPCD35“, с рама № 030351S5603 , застрахован при ответника, както и на сума в размер на 4 525,60 лева, представляваща претърпени имуществени вреди, вследствие на инцидента на 30.12.2020г.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни и претенциите на Б. Х. Б. на сн.чл.86 от ЗЗД срещу ЗД „Евроинс“ за присъждане на законна лихва върху горните две суми, считано от датата на увреждането, 30.12.2020г до окончателното им заплащане.

ОСЪЖДА Б. Х. Б. от гр.Исперих, ЕГН *****, ДА ЗАПЛАТИ на Застрахователно дружество „Евроинс“ АД, с ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Христофор Колумб“ № 43 сторените разноски в производството в общ размер на 740 лева, от които 300 лева юрисконсулско възнаграждение и 440 лв.разноски за вещо лице и депозит за свидетел.

Решението подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Варненски апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Разград: _____